

Dagthema: 'Hoe ga jij om met tegenslag; verbitteren of vertrouwen?'

Overweging 17 september 2017 – Hans Ernens

Lector: Ron Meeuwissen

*“... Moeten we dan altijd maar flink zijn en niet klagen
en geen verdriet hebben bij tegenslag?
Nee, natuurlijk niet,
hoe zou dat kunnen als je bijvoorbeeld net je baan bent kwijt geraakt
of een dierbare bent verloren!
Maar constant zwijmelen in teleurstelling en verbittering
maakt ons op den duur zwakker ...”*

Eerste lezing: uit psalm 119

Tweede lezing: uit de tweede brief van Paulus aan de Christenen in Korintië

Openingsgebed

Goede God,
Het is uw stem, die ons uitnodigt,
Het is uw liefde die ons hier bijeen heeft
gebracht.
Zegen dit samenzijn,
waarin wij u vragen ons te behoeden
voor liefdeloosheid en verbittering.
Wek in ons het geloof in een betere wereld,
waarin ieder zich mag thuis voelen.
Dat vragen wij u in naam van Jezus,
die leeft en leven geeft.
Amen.

Openingslied

Huub Oosterhuis / Antoine Oomen

Verdoofd en schamper van gemis,
herkomst en doel verloren.
Dit leven dat geen leven is,
nog dood nog ongeborn.
Doe open Gij die woont in licht,
dat niet ter dood gedoemd zijn
wij die naar U genoemd zijn.

Uw Naam ons eertijds aangezegd
volhardt in onze oren.
Opdat wij doen het volste recht
en zijn uit U geboren.

pag. 1

Oecumenische
Basisgemeente **De Duif**

© Oecumenische basisgemeente De Duif, Amsterdam – www.deduif.net – info@deduif.net
Deze tekst is bedoeld voor persoonlijk, niet-commercieel gebruik, zoals voor studiedoeleinden.
Elke vorm van herpublicatie van (een deel van) de inhoud van deze tekst zonder
voorafgaande schriftelijke toestemming van de maker is verboden.

‘De minste mens een naaste zijn’:
dat woord heeft zin gegeven
ons angstbeladen leven.

Die gaan de wegen van uw woord,
geen lot is hen beschoren
dan Gij, Gij plant hun adem voort,
uw land zal hen behoren.
Woestijnen gaan in dauw gedrenkt,
geluk zal wedervaren
aan wie verworpen waren.

Welkom en inleiding

Goedemorgen lieve mensen,
Hartelijk welkom in de Duif, waar voor jou altijd de deur openstaat, wie je ook bent, wat je
ook gelooft en hoe vaak je hier ook komt.

Samen met Ron Meeuwissen, die met mij voorgaat, hopen we jullie een inspirerend uur te
laten beleven met mooie teksten en muziek. Een uur waarin je jezelf helemaal mag
overgeven aan je gevoel, je emoties, je geloof, of een uur waarin je simpelweg geniet van al
het goede hier in de Duif.

Het mag allemaal, voel je welkom.

Lekker geslapen?

Heb je vannacht lekker geslapen, of de hele nacht liggen woelen over alle problemen,
obstakels of teleurstellingen in je leven? Vanmorgen vergeten brood uit de vriezer te halen
en niet lekker kunnen ontbijten? Ben je droog overgekomen naar de Duif, of kreeg je een
flinke plensbui op je kop? En als bonus je leesbril vergeten en zit je nu met de ogen knijpend
naar je boekje te turen?

Soms zit het mee, soms zit het tegen.

Tegenslag hebben we allemaal, we ontkomen er niet aan.

Soms in de dagelijkse dingen, soms heftiger in je werk of relatie of ernstig, je gezondheid,
verlies of verdriet van dierbaren enz. We krijgen allemaal ons deel.

Geen rozen zonder doornen, ieder huisje heeft zijn kruisje, een goed zeeman wordt ook wel
eens nat... herkenbaar toch?

Maar komt er dan ook altijd na regen weer zonneschijn?

Met een goed geloof en een kurken ziel weer de zee over drijven?

Tegenslag maakt deel uit van ons leven en bidden we ook het ijverigst als er iets ingrijpends
in ons leven gebeurt.

We bidden vurig voor betere tijden, want hoop doet leven.

In Mattheus 11 vers 28 staat: ‘Komt bij Mij, jullie die vermoeid en onder lasten gebukt gaan,
en ik zal jullie rust geven’.

Wat houdt jou op de been bij tegenslag?

Ben je de geboren optimist, of blijf je soms hangen in neerslachtigheid als alles eens flink
tegen zit. Immers de mens lijdt nog steeds het meest door het lijden dat hij vreest.

Zijn de tegenslagen voor jou een leerproces en kom je er soms zelfs sterker uit, of raak je
verbitterd achter met je teleurstellingen.

Op wie kun jij bouwen en vertrouwen?

We gaan er straks samen verder op in.
Ron en ik wensen jullie en onszelf een mooie viering toe.

Laten we even een moment stil zijn en ons verbonden voelen met elkaar en de Eeuwige.

Gebed (allen)

God,
aan het begin van deze viering
vragen wij U:
wilt U in de woorden die wij spreken
en in de liederen die wij zingen
ons aarzelend en twijfelend geloof verstaan.
Met elkaar gaan wij tastend en zoekend
de weg naar U toe,
en hoe vaak stellen wij de vraag:
Hoe is Uw naam, waar zijt Gij te vinden?
Geef ons vandaag een teken van liefde.

Lied

Huub Oosterhuis / Antoine Oomen

Ander, ouder, iemand in ons verborgen:
plotseling, opblaasend vuur van visioenen,
aanschijn der aarde vernieuwend. (2x)

Rede, dwaasheid, hart, onbedwingbare
die ons weten doet wat wij niet weten,
wat onmogelijk is bij mensen en goden.

Ingepakt in wolken schoorvoetend gaan wij.
In onze handen klemmen wij wichelroeden,
spiegels en zwaarden.

En neerdrukt ons droefheid om het gedane,
om niet te keren woorden,
om wat groeide, om wat versteende, verwaaide.

Jij, nog naamloze, ademt ons open
en wekt in ons weerbarstig geheugen
wat wij zagen met onze vroegste ogen.

En doet ons gaan in tranen maar ongebroken
door de nacht van de schepping
en houdt ons gaande naar een nieuwe geboorte:

blinde muren zacht licht, water geworden
en aan de overzijde rozensteden
en de zang van de lijster.

Lezing uit psalm 119

Heer, ik heb bijna geen kracht meer.
Maak mij weer sterk, zoals u beloofd hebt.
Ik heb verdriet, ik voel mij ellendig.
Ik heb u verteld hoe moeilijk mijn leven is,
en u hebt mij geholpen.
Leer mij ook nu wat ik moet doen.

Heer, laat mij uw liefde zien.
Help me, zoals u beloofd hebt,
Dan weet ik wat ik moet zeggen
Tegen de mensen die mij kwetsen.
Ik vertrouw op uw woorden.

Uw woorden brengen licht in het donker.
Zo weten mensen hoe ze moeten leven.
Geef me kracht om te leven.
Dan kan ik u danken met een lied.

Uw regels zijn goed en eerlijk.
Help mij om die te begrijpen,
Want dan zal ik leven.

Lied

Huub Oosterhuis / Antoine Oomen

1. Koor 2. Allen

Die wij niet kennen, die nieuwe,
hij dreef ons uit, uit het diensthuis vandaan,
dat mooiste oord van de wereld.
En wij maar lopen, kruipen, de wegen der vrijheid.
Die ons een landschap van bronnen beloofde,
waarom scheidt hij geen water in deze woestijn?

Toen werd het water gevonden,
het stond in poelen en meren bijeen,
omkraagd door bloeiende stroken.
Zij die het dronken, zeiden: dit water is bitter -
die ons een nieuwe geboorte beloofde,
waarom laat hij ons sterven in deze woestijn?

Toen werd een spreken vernomen,
het kwam van rotsen omlaag als een wolk,
omkraagd door vuurgloed en stilte.
Wij die het zagen, wisten: dit woord wordt ons leven -
die ons het bittere zoet maakt, hij zal ons sleuren,
dragen op handen tot waar we er zijn.

Uit de tweede brief van Paulus aan de Christenen in Korintië

God geeft moed in het lijden

Alle eer aan God, de Vader van onze Heer Jezus Christus!

Hij is de Vader die van ons houdt, de God die ons altijd moed geeft.

Steeds als ik het moeilijk heb, geeft God mij nieuwe moed.

Daardoor kan ik andere Christenen die het moeilijk hebben, ook nieuwe moed geven.

De moed die God mij geeft, geef ik door.

Ik moet ook lijden omdat ik bij Christus hoor. Maar dankzij Christus krijg ik ook veel steun van God.

Alles wat er met mij gebeurt, brengt voor jullie iets goeds.

Doordat ik lijd als dienaar van Christus, krijgen jullie nieuwe moed.

Want jullie weten dat God ons na een tijd van lijden zal redden.

En, doordat God mij nieuwe moed geeft, krijgen jullie ook weer moed.

Daardoor houden jullie het vol.

Ook als jullie, net als ik, moeten lijden omdat je bij Christus hoort.

Het staat vast dat jullie gered zullen worden, net als ik.

Want wij zijn met elkaar verbonden door de moed die God ons geeft.

Lied

Huib Oosterhuis / Tom Löwenthal

Gij zijt de lucht om mij heen,

ik adem u in anders sterf ik.

Ik sla u om als een mantel

en ik weet dat Gij nooit verslijt.

Overweging

Sinds een paar weken hebben wij een nieuwe schoonmaker bij ons op kantoor. Zijn naam is Faziz en hij komt uit Syrië. Sinds 13 maanden is hij in Nederland en woont nu samen met een Nederlands/Marokkaans meisje en heeft werk.

Af en toe praten we nu wat. Hij lacht altijd van oor tot oor, iets wat ik altijd al bewonder als mensen dat zo oprecht kunnen doen.

Ik vroeg hem wat voor een werk hij in Syrië deed. Hij was IT expert in beveiliging van fraude gevoelige systemen. Hij werkte bij een gerenommeerd bedrijf en had een goede baan.

Faziz' verhaal staat niet op zich, maar nu je zo'n jongen ontmoet ben je benieuwd naar zijn verhaal. Dat verhaal komt er niet, wel een nog bredere lach: "Ja veel meegemaakt, veel meegemaakt, maar nu goed leven, ik heb vertrouwen in Nederland!" Daar blijft het bij, geen opsomming van allerlei tegenslagen of hartverscheurende verhalen.

Indrukwekkend CV

Ik bied hem aan zijn CV te sturen en die ontvang ik binnen één dag. Ik heb nog nooit zo'n creatieve en indrukwekkende CV gezien en ook hier een stralende Faziz op de foto, dan nu wel in een strak pak met stropdas. De vergelijking met de schoonmaker van ons kantoor gaat compleet mank. Zijn CV ligt inmiddels op ons hoofdkantoor bij HR en er is misschien zelfs een passende functie waarbij Engels en Frans als voertaal een pre zijn. Past uitstekend bij zijn CV, hij spreekt beide talen vloeiend.

We zijn voorzichtig optimistisch en ik geef hem aan dat ik hem niet kan beloven dat hij gegarandeerd een baan bij ons bedrijf zal krijgen, maar hij wel een kans heeft.

Ja, ja, lacht hij weer breeduit, *inshallah!*

Als God het wil, is zijn sterke vertrouwen.

Bij ons, Westerlingen, ligt dat toch wel een tikje anders.

Zouden wij ook stralend glimlachen van oor tot oor indien we als schoonmaker 3000 km in een vreemd land de WC's schoonmaken, terwijl ons moederland in puin ligt?

Zouden wij een 'inshallah' over onze lippen krijgen? Als God het wil, komt alles weer goed?

Onschatbaar

Wij worstelen vaker om een liefhebbende God te verenigen met tegenslag. Het is misschien wel een van de grootste strubbelingen van deze tijd.

Als Gods kracht zo groot is, hoe kan Hij al dat lijden aanzien?

Hoewel Gods kracht onschatbaar is, gebruikt Hij die vast niet altijd om ons te verlossen van moeilijke en stressvolle omstandigheden. Veel mensen krijgen te maken met heel ingrijpende dingen.

Bijvoorbeeld een vrouw bij ons in de sportschool heeft niet alleen een gehandicapt kind, haar man heeft haar verlaten omdat hij de zorg voor het kind te zwaar vond en zelf heeft ze twee jaar geleden borstkanker gehad en toch is ze er, en hoe!

Zo kennen we allemaal wel iemand die het echt heel moeilijk heeft of misschien ben jij dat zelf wel op dit moment? God verhindert dat lijden niet. Waarom niet?

Voor het meeste van het lijden zullen we de zin nooit ontdekken. Maar ervaring van mensen in moeilijke situaties kan ons wel wat leren. Je kunt er sterker en wijzer uitkomen.

Ik heb wel eens gemerkt dat er iets bijzonder kan zijn bij mensen die hebben geleden. Ze hebben een sfeer om zich heen die je doet denken aan de zachtmoedigheid en vriendelijkheid van Jezus. Als je een proces van lijden in vertrouwen op God doorleeft, wordt je ziel ontvankelijker voor waar het in het leven echt om draait.

In de Bijbel vind je talrijke voorbeelden van mensen die hebben geleden maar toch bleven vertrouwen.

Neem bijvoorbeeld David. Hij had te maken met een woedende koning, vijandelijke aanvallen, de ontvoering van zijn vrouwen, verraad door vrienden en familie, en emotionele stress. De Bijbelverslagen over Davids leven laten duidelijk zien hoeveel pijn die problemen hem deden. Maar hij werd er niet door overmand. Hij bleef God trouw en hield vast aan zijn geloof.

Leven in tenten

Abraham en Sara woonden een groot deel van hun leven in tenten als buitenlanders in een vreemd land. Hun leven was niet altijd makkelijk. Zo kregen ze bijvoorbeeld te maken met een hongersnood en met gevaren van omliggende landen. Maar ze doorstonden het allemaal. Abraham en Sara bleven naar de toekomst kijken en lieten zich niet ontmoedigen door de wereld om hen heen.

Een bron van inspiratie, mensen die doorgaan en blijven vertrouwen op een betere toekomst, net zoals Faziz. Want bij tegenslagen is er toch vaak wel een keus: keer ik God en dierbaren de rug toe, omdat er dingen gebeuren die ik niet kan begrijpen, die ik niet kan handelen? Raak ik gefrustreerd en verbitterd over mijn tegenslagen of vertrouw ik toch dat het vangnet van Gods liefde sterker is dan mijn lijden?

Spreuken 24:10 zegt: „Hebt gij u ontmoedigd betoond op de dag van benauwdheid? Uw kracht zal gering zijn.”

Moeten we dan altijd maar flink zijn en niet klagen en geen verdriet hebben bij tegenslag? Nee, natuurlijk niet, hoe zou dat kunnen als je bijvoorbeeld net je baan bent kwijt geraakt of een dierbare bent verloren! Maar constant zwijmelen in teleurstelling en verbittering maakt ons op den duur zwakker. In Psalm 119 wordt intens gebeden om steun en hernieuwde kracht. In de brief van Paulus wordt gesproken over moed, nieuwe moed om door te gaan en over vertrouwen dat het bittere op een goede dag weer zoet zal kunnen zijn.

Strategiën

Hoe kunnen we vermijden dat tegenslagen ons direct ontmoedigen?

Op de liturgie avond zei iemand, ‘er is niet altijd alleen maar tegenslag’ in je leven, je moet blijven vertrouwen in de goede dingen die er ook altijd zijn. Proberen te ontspannen met een mooi boek, lekker eten en lachen met je vrienden, een stuk fietsen of wandelen, bidden en dankbaar zijn voor al die dingen die wel goed gaan. Deze kleine strategieën om tegenslag te verwerken zullen je uiteindelijk sterker en veerkrachtiger maken.

We moeten ons richten op positieve dingen. Gods Woord zegt in spreuken 15: ‘Een blij hart heeft een goede uitwerking op het gelaat, maar wegens de smart van het hart is er een terneergeslagen geest’.

Het is dus de kunst om je hoop nooit te laten vervliegen en je teleurstellingen en tegenslagen weg te laten spoelen in golven van doorzettingsvermogen en vertrouwen. Niet verstommen door angst, maar Je laten inspireren door mensen zoals Faziz, de mensen in de Duif, dierbaren om je heen en je zegeningen tellen die er ook altijd nog zijn... Dat zijn er vaak nog best veel.

En durven vertrouwen op God. Vertrouwen dat Hij ons zal dragen op handen tot waar we er zijn.

Amen.

Pianomuziek door Irina Ursu-Antonova

Geloofsbelijdenis

Ik geloof in een God
die er altijd voor je is
in goede en in slechte tijden
die je steunt wanneer je het moeilijk hebt
en die je laat geloven in je eigen kwaliteiten.
Ik geloof in Jezus Christus zijn zoon
die mensen de schoonheid
van naastenliefde leerde kennen
en die ons leerde over het goede en het kwade.
Ik geloof in de heilige geest
die in ieder verborgen zit, hoe diep dan ook.
En ik geloof in de mens
die mag genieten van de mooie dingen
mag treuren als het leven tegen zit
Maar altijd het leven mag leven
zoals God dat heeft geschapen.
Amen.

Rond de tafel verzameld

Intenties die werden opgeschreven in het groene boek

Lied

Huib Oosterhuis / Henri Heuvelmans

Tijd van vloek en tijd van zegen,
tijd van droogte, tijd van regen,
dag van oogsten, tijd van nood,
tijd van stenen, tijd van brood,
tijd van liefde, nacht van waken,
uur der waarheid, dag der dagen,
toekomst die gekomen is,
woord dat vol van stilte is.

Tijd van troosten, tijd van tranen,
tijd van mooi zijn, tijd van schamen,
tijd van jagen nu of nooit,
tijd van hopen dat nog ooit.
Tijd van zwijgen, zin vergeten,
nergens blijven, niemand weten.
Tijd van kruipen, angst en spijt,
zee van tijd en eenzaamheid.

Wie aan dit bestaan verloren
nieuw begin heeft afgezworen,
wie het houdt bij wat hij heeft,
sterven zal hij ongeleefd.
Tijd van leven om met velen

brood en ademtocht te delen.
Wie niet geeft om zelfbehoud,
leven vindt hij honderdvoud.

Delen brood en wijn

Uitreiking vredesduif 2017 (verplaatst naar 24 september)

Lied

Gij die een en eeuwig zijt,
ver weg, onbeeldbaar God.
Maar in Uw woord dichtbij, doe ons verstaan.

Keer ons om naar U toe,
keer ons om naar elkaar (3x)

Gedachten bij het thema

Vertrouwen

Mark Verhees

Samen de wereld mooier maken
in een positieve flow geraken
op zoek naar iets waardevols en positiefs
een kleine mooie daad, iets liefs
mijn geloof, mijn intense beleving
in een mooiere omgeving

Ik ben mijn ware ik, mezelf gaan zien
komt dat door het vaderschap of het ouder worden misschien
onzekerheden overboord, langzaamaan ben ik gaan bouwen
ben meer en meer op mezelf gaan vertrouwen
genietend van de liefde om me heen
geloof ik in mijn droom die verscheen

Daar sta ik dan
ik weet dat ik het kan
het besluit heb ik genomen
doen wat ik kan dromen
mijn angsten raak ik kwijt
vertrouwen dat is wat mij leidt

Met kracht en geloof echt kiezen
focus houden en je zelfvertrouwen niet verliezen
Ervoor zorgen te blijven groeien
waardoor mijn impact kan bloeien
Dromen realiseren vraagt lef
dat is wat ik me van binnen besef
loslaten is wat echt moet

Diep van binnen voel ik het altijd weer goed

want ik geloof dat als ik dan toch een keer val
dat er altijd iemand zal zijn die mij opvangen zal.

Bidden we samen:

Onze Vader die in de hemel zijt,
Uw naam worde geheiligd.
Uw koninkrijk kome.
Uw wil geschiede, op aarde zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood.
En vergeef ons onze schulden
zoals ook wij onze schuldenaars vergeven.
En leid ons niet in verzoeking,
maar verlos ons van de boze.
Want van U is het koninkrijk
en de kracht en de heerlijkheid
in eeuwigheid. Amen.

Mededelingen en activiteiten

Slotlied

Huub Oosterhuis / Antoine Oomen

Het zal in alle vroegte zijn, als toen.
De steen is weggerold.
Ik ben uit de grond opgestaan.
Mijn ogen kunnen het licht verdragen.
Ik loop en struikel niet.
Ik spreek en versta mijzelf.
Mensen komen mij tegemoet -
wij zijn in bekenden veranderd.

Het zal in alle vroegte zijn als toen.
De ochtendmist trekt op.
Ik dacht een dorre vlakte te zien.
Volle schoven zie ik, lange halmen,
aren waarin de korrel zwelt.
Bomen omranden het bouwland.
Heuvels golven de verte in,
Bergopwaarts en worden wolken.

Daarachter, kristal geworden, verblindend,
de zee die haar doden teruggaf.
Wij overnachten in elkaars schaduw.
Wij worden wakker van het eerste licht.
Alsof iemand ons bij naam en toenaam
heeft geroepen. (2x)
Dan zal ik leven. (3x)

Afsluiting en zegenbede

